

Можемъ ли тогава отъ такъвъ ученикъ да изискваме какъвто и да било душевенъ трудъ? Такъвъ ученикъ, когато се намира въ училището, повече занятъ съ мисълта, дали като се върне дома, ще намѣри корица хлѣбъ и искра огънь и въ случай че не намѣри, то той крои планове, какъ би можалъ да си ги достави, отъ колкото да слуша най-интересното прѣподаване на учителя си.

При такива условия явява се въпросъ, не трѣбва ли родителитѣ на такива ученици по-трѣзвено да погледнатъ на работата и, вмѣсто безразборно да прашатъ синоветѣ си въ училището; прѣдварително да видятъ, дали ще могатъ да имъ дадатъ най-необходимото, за да могатъ да слѣдватъ успѣшно въ училището.

Родителитѣ трѣбва да знаятъ, че подъ най-необходимото не се разбира само да има хлѣбъ и солъ, нѣ една колко-годѣ здрава храна, защото умственитѣ занятия, седенето по 5—6 часа въ нечистия и прашния въздухъ въ класнитѣ стаи физически съвършено изтощаватъ ученика, и само добрата храна е въ състояние да възобнови изнуренитѣ сили. Мнозина бащи и майки се лъжатъ, като отождествяватъ душевната работа съ физическата и по аналогия искатъ синоветѣ имъ ученици да се хранятъ и живѣятъ така, както живѣятъ тѣ сами или както сж живѣли дѣдитѣ и прадѣдитѣ имъ, които изключително сж се занимавали съ физическа работа.—

При днешното икономическо състояние мнозина бѣдни родители, като виждатъ че не сж въ състояние да издържатъ синоветѣ си да свършатъ гимназия, по-добрѣ би направили сами да посвѣтватъ синоветѣ си да се заловятъ по-отрано на друга работа, като имъ внушатъ, че земледѣлието, скотовѣдството, занаятчийството сж тѣй сжщо благородни занаятия, стига само човѣкъ всецѣло да бжде прѣдаденъ на работата си. По този начинъ ще могатъ да запазятъ здравето на синоветѣ си, което е по цѣнно отъ учението, отъ колкото да ги оставятъ, при найголѣми неудобства, да свършатъ гимназия, физически разтроени, па и душевно неразвити.